

Η ΠΙΣΤΗ ΠΟΥ ΕΚΔΗΛΩΝΕΤΑΙ

Εδάφιο μνήμης: «Διότι καθώς το σώμα χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν, ούτω και η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά.» Ιακώβου 2/β' 26.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 2/β' 14-26, Ρωμ. 3/γ' 27, 28, Τίτον 2/β' 14, Β' Κορ. 4/δ' 2, Ρωμ. 4/δ' 1-5, Ναυή 2/β' 1-21.

Ήταν επιτυχημένος γιατρός και πρεσβύτερος μίας εκκλησίας εκατοντάδων μελών. Συμμετείχε στα προγράμματα της εκκλησίας, και με τη γενναιοδωρία του ενθάρρυνε και τους άλλους. Εκτός από γιατρός ήταν και σπουδαίος κήρυκας. Κατά την απουσία του ποιμένα κήρυττε, και όλοι ήταν ικανοποιημένοι από τα πνευματικά, βαθιά θεολογικά, και γεμάτα συναίσθημα μηνύματά του.

Όσπου, μία μέρα μαθεύτηκε η αλήθεια. Η απουσία του γιατρού το προηγούμενο Σάββατο δεν οφειλόταν σε διακοπές, όπως νόμιζαν οι περισσότεροι. Βρέθηκε νεκρός στο εξοχικό του από υπερβολική δόση ναρκωτικών.

Ακόμη πιο σκανδαλώδης ήταν η αποκάλυψη ότι στο δωμάτιό του βρέθηκαν εκατοντάδες πορνογραφικά βίντεο και περιοδικά. Το σώμα της εκκλησίας συγκλονίστηκε, ιδιαίτερα οι νέοι που τον είχαν ως πρότυπο. Αν και η κρίση ανήκει στον Θεό, οι πράξεις του σίγουρα αντικρούουν την ειλικρίνεια της πίστης του.

Παρότι έχουμε σωθεί μέσω της πίστης, δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε την πίστη από τα έργα ενός Χριστιανού, μία βασική αλλά παρεξηγημένη αλήθεια της επιστολής του Ιακώβου.

Η ΝΕΚΡΗ ΠΙΣΤΗ

«Τι το όφελος, αδελφοί μου, εάν λέγη τις ότι έχει πίστιν, και έργα δεν έχη; Μήπως η πίστις δύναται να σώση αυτόν;» (Ιακ. 2/β' 14). Πώς κατανοούμε τα εδάφια αυτά στα πλαίσια της σωτηρίας μόνο μέσω πίστης; Διαβάστε Ιακ. 2/β' 15-17 συγκρίνετε με Ρωμ. 3/γ' 27,28, Εφεσ. 2/β' 8,9.

Πίστη δίχως έργα. Ο Ιάκωβος απεικονίζει με έντονο τρόπο αυτήν τη ψεύτικη πίστη (Ιακ. 2/β' 15,16). Όπως είδαμε, η υπακοή έχει να κάνει με τις σχέσεις. Πώς συσχετιζόμαστε με τον αδελφό ή την αδελφή μας στην εκκλησία που έχουν ανάγκη; Τα λόγια δεν επαρκούν. Δεν μπορούμε απλώς να πούμε, «Πηγαίνετε εν ειρήνη. Ο Θεός θα φροντίσει», όταν ο Θεός ήδη μας έχει δώσει τα μέσα για να βοηθηθούν. Φυσικά, οι ανάγκες ποτέ δεν τελειώνουν και δεν είμαστε σε θέση να τις καλύψουμε όλες. Όμως ακόμη και ως μονάδα είμαστε τα χέρια και τα πόδια του Ιησού και μπορούμε να βοηθήσουμε, τουλάχιστον έναν άνθρωπο κάθε φορά. Έτσι ακριβώς, επικεντρωμένα, εργαζόταν και ο Ιησούς. Στο Μάρκο 5/ε' 22-34 ένας απελπισμένος πατέρας ζήτησε βοήθεια από τον Ιησού. Στο δρόμο για το σπίτι του, μία γυναίκα άγγιξε τα ρούχα του Ιησού. Μετά τη θεραπεία της, ο Ιησούς θα μπορούσε να συνεχίσει το δρόμο Του και η γυναίκα να επιστρέψει χαρούμενη στο σπίτι της. Ο Ιησούς όμως ήξερε ότι αυτή η γυναίκα χρειαζόταν κάτι παραπάνω. Έτσι, σταμάτησε και της αφιέρωσε χρόνο για να της διδάξει να μοιράζεται έτσι όπως έλαβε. Και τότε της είπε τα ίδια λόγια που διαβάζουμε στην Ιακ. 2/β' 16, «ύπαγε εις ειρήνην» (Μάρκο 5/ε' 34). Σε αντίθεση όμως με την επιστολή του Ιακώβου, εδώ είχαν σημασία!

Όταν αναγνωρίζουμε κάποια ανάγκη και δεν κάνουμε κάτι, χάνουμε την ευκαιρία να εξασκήσουμε την πίστη μας. Έτσι, η πίστη μας αποδυναμώνεται και γίνεται άκαρπη. Και αυτό γιατί η πίστη δίχως έργα, πεθαίνει. Ο Ιάκωβος το λέει ακόμη πιο ψυχρά: η πίστη είναι ήδη νεκρή. Εάν ήταν ζωντανή θα υπήρχαν και έργα. Εάν δεν υπάρχουν, ποιο το όφελος; Στο τέλος του εδαφίου 14 ο Ιάκωβος ρωτάει γι' αυτήν τη δίχως έργα και αξία πίστη. «Μήπως η πίστις δύναται να σώση αυτόν;» Και η απάντηση που ο Ιάκωβος περιμένει να δώσουμε, είναι ένα ηχηρό «Όχι».

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να εκδηλώνουμε την πίστη μας με έργα, προσέχοντας συγχρόνως να μην πέσουμε στην απάτη ότι τα έργα μπορούν να μας σώσουν;

Δευτέρα 3 Νοεμβρίου

ΠΙΣΤΗ ΠΟΥ ΣΩΖΕΙ

Διαβάστε Ιακ. 2/β' 18. Τι θέλει να τονίσει ο Ιάκωβος; Πώς εκδηλώνουμε την πίστη μας μέσω των έργων μας;

Ο Ιάκωβος χρησιμοποιεί ένα κοινό ρητορικό τέχνασμα εμφανίζοντας έναν εικονικό αντιρρησία. Ο αντιρρησίας προσπαθεί να ξεχωρίσει την πίστη από τα έργα, υποστηρίζοντας ότι αρκεί το να έχει κάποιος ένα από τα δύο. Ο Ιάκωβος όμως θέλει να τονίσει ότι οι Χριστιανοί δεν μπορούν να ελπίζουν πως θα σωθούν μέσω της πίστης, χωρίς να εκδηλώνουν τα αντίστοιχα έργα: «δείξον μοι την πίστιν σου εκ των έργων σου, και εγώ θέλω σοι δείξει εκ των έργων μου την πίστιν μου» (εδ. 18). Το θέμα είναι ότι η πίστη μόνο δεν μπορεί να μας σώσει. Η ειλικρινής πίστη, η σώζουσα πίστη, χαρακτηρίζεται από καλά έργα. Παρομοίως, τα έργα είναι καλά έργα εάν απορρέουν από πίστη. Η πίστη και τα έργα είναι αδιαχώριστα. Όπως οι δύο όψεις ενός νομίσματος, δεν μπορεί να υπάρξει η μία χωρίς την άλλη. Επίσης, σε κάθε νόμισμα η μία πλευρά είναι κεφάλι και η άλλη γράμματα. Πρώτα έρχεται η πίστη και στη συνέχεια ακολουθούν τα αντίστοιχα έργα. Αναλογιστείτε τις δηλώσεις του Παύλου σχετικά με τα έργα στην Εφεσ. 2/β' 10, Α' Θεσ. 1/α' 3, Α' Τιμ. 5/ε' 25 και Τίτο 2/β' 14. Γιατί τα καλά έργα είναι τόσο σημαντικά;

Ο Παύλος δεν ήταν εναντίον των καλών έργων. Ήταν ενάντιος στο να θεωρούνται τα έργα μέσα για τη σωτηρία (δείτε Γαλ. 2/β' 16). Για την ακρίβεια, είπε ότι εκείνοι που βασίζονται στα έργα του νόμου για τη σωτηρίας τους είναι υπό κατάρα, γιατί και να προσπαθεί κάποιος να σωθεί μέσα από την τήρηση του νόμου, δεν θα τα καταφέρει (Γαλ. 3/γ' 10). Με την υπακοή είναι δυνατόν επειδή είναι δώρο του Αγίου Πνεύματος. «Εφόσον ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί με τα καλά του έργα, τότε η σωτηρία είναι εξολοκλήρου διά χάριτος που λαμβάνει ο αμαρτωλός επειδή δέχεται και πιστεύει στον Ιησού. Είναι ένα δώρο. Η δικαίωση μέσω πίστης τοποθετείται πάνω από τη διαμάχη. Και η διαμάχη θα ολοκληρωθεί μόλις ξεκαθαριστεί ότι οι αρετές του αμαρτωλού στα καλά του έργα δεν μπορούν ποτέ να του δώσουν αιώνια ζωή.» E. Χουάιτ, Faith and Works, σ. 20.

ΣΚΕΨΗ: Είναι γεγονός ότι δεν μπορούμε να κερδίσουμε τη σωτηρία μας. Γιατί η αγάπη μας για τον Θεό πρέπει να μας παροτρύνει να κάνουμε όσο περισσότερα καλά έργα μπορούμε;

Τρίτη 4 Νοεμβρίου

Η «ΠΙΣΤΗ» ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ

Εάν δεν υπάρχουν έργα, μόνο ένας τρόπος υπάρχει για να «αποδειχτεί» η ειλικρίνεια της πίστης κάποιου: με την ορθοφροσύνη. Εάν πιστεύω τα σωστά πράγματα, τότε θα πρέπει και η πίστη μου να είναι σωστή, έτσι δεν είναι;

Διαβάστε Β' Κορ. 4/δ' 2, Α' Τιμ. 2/β' 4, Ιακ. 5/ε' 19,20, Α' Πέτρ. 1/α' 22 και Α' Ιωάν. 3/γ' 18,19. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για το πόσο σημαντικό είναι το να γνωρίζουμε την αλήθεια;

Αναμφίβολα, η γνώση της αλήθειας είναι πολύ σημαντική. Ωστόσο, η γνώση από μόνη της δεν αρκεί για να αποδείξει ότι κάποιος έχει σώζουσα πίστη.

Ποια προειδοποίηση δίνεται στην Ιακ. 2/β' 19 για το λάθος ορισμό της αληθινής πίστης;

Η πιο θεμελιώδης δήλωση πίστης στην Παλαιά Διαθήκη βρίσκεται στο Δευτ. 6/ς' 4, «Άκουε, Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος». Αυτό το εδάφιο εμπεριέχει συνοπτικά την πίστη του ενός Θεού. Κάθε Βιβλική διδασκαλία απορρέει από αυτήν τη θεμελιώδη αλήθεια. Ακόμη και τα δαιμόνια την πιστεύουν, και μάλιστα πολύ καλά! Και σε τι τους ωφελεί αυτό; Τρέμουν στην παρουσία του Θεού, όπως έκαναν και μπροστά στον Ιησού όταν τους πρόσταξε να αφήσουν τα θύματά τους (Μάρκο 3/γ' 11, 5/ε' 7). Μία διανοητική πίστη που δεν επιδράει στις πράξεις μας, είναι ανούσια, για την ακρίβεια, είναι η ίδια πίστη που έχουν και τα δαιμόνια τα οποία εργάζονται στο να μας εξαπατήσουν με πλάνες διδασκαλίες και ψέματα. Όπως γινόταν την εποχή του Ιησού, τα δαιμόνια θα ενθαρρύνουν τους ανθρώπους να πιστέψουν στις απάτες τους που βασίζονται στις επιθυμίες των θυμάτων τους να διατηρήσουν μία ανήθικη και ανόσια συμπεριφορά: «Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει, ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν αποστατήσιν τινές από της πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης, και εις διδασκαλίας δαιμονίων» (Α' Τιμ. 4/δ' 1). Η πίστη πρέπει να εκδηλώνεται στη ζωή μας, διαφορετικά δεν διαφέρει από την «πίστη των δαιμόνων» η οποία, όπως δεν μπορεί να σώσει τα δαιμόνια, δεν μπορεί να σώσει και εμάς.

Τετάρτη 5 Νοεμβρίου

Η ΠΙΣΤΗ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ

Διαβάστε Ιακ. 2/β' 21-24 και συγκρίνετε το με Ρωμ. 4/δ' 1-5, 22-24. Πώς περιγράφεται η πίστη του Αβραάμ σ' αυτά τα εδάφια, και πού βασίζεται η δικαίωση;

Το ενδιαφέρον είναι ότι ο Ιάκωβος και ο Παύλος χρησιμοποιούν το ίδιο εδάφιο, Γέν. 15/ε' 6, αλλά μοιάζει να βγάζουν αντίθετα συμπεράσματα. Σύμφωνα με τον Ιάκωβο, ο Αβραάμ δικαιώθηκε με τα έργα του, ενώ ο Παύλος στη Ρωμ. 4/δ' 2 αντικρούει αυτήν την πιθανότητα (συγκρίνετε με εδ. 24). Ωστόσο, στη Ρωμ. 4/δ' γίνεται θέμα για το εάν η περιτομή είναι απαραίτητη για τη δικαίωση, εάν δηλαδή οι Εθνικοί έπρεπε να γίνουν Ιουδαίοι για να σωθούν (Ρωμ. 3/γ' 28-30). Ο Παύλος δείχνει ότι η πίστη του Αβραάμ, και όχι η πράξη της περιτομής, ήταν η βάση της δικαίωσης, επειδή ο Αβραάμ πίστευε και πριν την περιτομή. Η περιτομή έγινε αργότερα ως εκδήλωση της πίστης του (Ρωμ. 4/δ' 9-11). Τα έργα μόνο, ακόμη και η περιτομή, δεν αρκούν για δικαίωση, επειδή μόνο όσοι περπατούν «εις τα ίχνη της πίστεως του πατρός ημών Αβραάμ» (Ρωμ. 4/δ' 12) θα δικαιωθούν. Διαφέρει αυτή η έμφαση από του Ιακώβου; Ο Παύλος μάλιστα χρησιμοποιεί τον ίδιο τρόπο με τον Ιάκωβο για να «αποδείξει» την πίστη του Αβραάμ (δείτε Ρωμ. 4/δ' 17-21). Ο Αβραάμ πίστευε ότι ο Θεός μπορούσε να αναστήσει τον Ισαάκ, επειδή Εκείνος είναι «ο ζωοποιούντας τους νεκρούς, και καλούντας τα μη όντα ως όντα» (εδ. 17, συγκρίνετε με Εβρ. 11/ια' 17-19). Ο Παύλος επίσης ορίζει τη σώζουσα πίστη ως την πεποίθηση «ότι εκείνο το οποίον υπεσχέθη, είναι δυνατός και να εκτελέση» (Ρωμ. 4/δ' 21). Εν ολίγοις, η πίστη που στηρίζεται στην πεποίθηση ότι ο Θεός θα εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του μαζί με την υπακοή στον Λόγο Του, είναι η σώζουσα πίστη. Αυτά τα έργα δεν είναι «έργα του νόμου» αλλά «έργα πίστης». Ή όπως ο Ιάκωβος το θέτει: «Βλέπεις ότι η πίστις συνήργει εις τα έργα αυτού, και εκ των έργων η πίστις ετελειώθη;» (2/β' 22). Πολλοί μιλούν για τη σημασία της πίστης και των έργων, αλλά και πάλι, ως ένα σημείο τα διαχωρίζουν. Η αληθινή πίστη είναι «πίστις δι' αγάπης ενεργουμένη» (Γαλ. 5/ε' 6). Τα καλά έργα δεν είναι απλώς μία εξωτερική ένδειξη της πίστης, είναι έργο της πίστης. Η πίστη του Αβραάμ στον Θεό που δημιούργησε τα πάντα, τον ώθησε να υπακούσει στον Θεό και να προσφέρει ως θυσία τον μονογενή του γιο. Σύμφωνα με τον Ιάκωβο, η πίστη τελειοποιείται μέσω της υπακοής.

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι η προσωπική σας εμπειρία για το πώς τα έργα (ή η απουσία τους) επηρεάζουν την πίστη σας;

Πέμπτη 6 Νοεμβρίου

Η ΠΙΣΤΗ ΤΗΣ ΡΑΑΒ

«Ομοίως δε και Ραάβ η πόρνη δεν εδικαιώθη εξ έργων, ότε υπεδέχθη τους απεσταλμένους, και εξέβαλεν αυτούς δι' άλλης οδού;» (Ιακ. 2/β' 25). Διαβάστε Ναυή 2/β' 1-21. Πώς κατανοούμε αυτό το παράδειγμα στα πλαίσια της σωτηρίας μέσω της πίστης;

Σύμφωνα με την Εβρ. 11/α' 31 οι κάτοικοι της Ιεριχώ ήταν άπιστοι. Στις περισσότερες μεταφράσεις περιγράφονται ως «απειθήσαντες». Οι κάτοικοι της Ιεριχώ γνώριζαν για τις νίκες του Ισραήλ κατά των Μαδιανιτών και των Αμορραίων, και έτσι ήξεραν για τη δύναμη του Θεού του Ισραήλ. Η κρίση του Θεού στον Ισραήλ στην Βαιθ-φεγώρ, τους έδειξε την αγιοσύνη Του και την αποστροφή Του για την ειδωλολατρία και την ανηθικότητα. «Όλα αυτά τα γεγονότα ήταν γνωστά στους κατοίκους της Ιεριχώ, και πολλοί ήταν εκείνοι που συμεριζονταν, αλλά αρνούντο να συμμορφωθούν με την πεποίθηση της Ραάβ» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 477.

Η Ραάβ δεν σώθηκε επειδή είπε ψέματα, αλλά σώθηκε παρά τα ψέματά της. Πίστεψε στον αληθινό Θεό και ενήργησε με πίστη, προστατεύοντας τους κατασκόπους που ο Ιησούς του Ναυή είχε στείλει. Υπήρχαν όμως και κάποιοι όροι: Σύμφωνα με τις οδηγίες των κατασκόπων, έδωσε ένα ύφασμα στο παράθυρό της, μία κίνηση που θυμίζει το αίμα στους παραστάτες στα σπίτια των Ισραηλιτών την ημέρα του Πάσχα (δείτε Έξ. 12/ιβ' 21-24). Αν και απείχε πολύ από την τελειότητα, η ζωή της Ραάβ είναι πρότυπο πίστης που δείχνει τη συγχώρηση και τη χάρη του Θεού σε όσους είναι πρόθυμοι να πιστέψουν σε Αυτόν και να Τον εμπιστευτούν. Διαβάστε Ιακ. 2/β' 26. Πώς αυτό το εδάφιο αναφέρει συνοπτικά τη σχέση μεταξύ πίστης και έργων;

Όπως ένα σώμα χωρίς αναπνοή είναι νεκρό, έτσι και η πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή. Επιπλέον, χωρίς αληθινή πίστη κάθε «υπακοή» που θα δείξουμε θα καταλήξει σε «νεκρά έργα», τα οποία δεν έχουν καμία σημασία για τον Θεό (Εβρ. 6/ς' 1, 9/θ' 14).

ΣΚΕΨΗ: Μία πόρνη σώθηκε διά πίστεως; Εάν αυτό ήταν το μοναδικό παράδειγμα σωτηρίας διά πίστεως, τι λάθος συμπεράσματα πιθανόν να βγάζαμε; Παρόλα αυτά τι ελπίδα μπορούμε να αντλήσουμε από αυτήν την ιστορία;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Όταν το εγώ παραμεριστεί εντελώς, τότε θα έχουμε μία νέα και πλούσια εμπειρία. Κάτω από το σταυρό και βλέποντας την τελειότητα του Χριστού, οι ατέλειές μας θα εμφανιστούν και το εγώ θα πνιγεί μέσα στην ασημαντότητα.

Ο Χριστός θα δείξει την τελειότητα και θα την μορφώσει στο νου και στην καρδιά μας για να αποκαλυφθεί στον χαρακτήρα μας. Ο θεϊκός νους πρέπει να αποτυπωθεί στην καρδιά και να εκδηλωθεί στη ζωή. Ελάτε στον Ιησού, προσευχηθείτε με ζωντανή πίστη, κρατήστε γερά το χέρι της θεϊκής δύναμης, πιστέψτε μόνο, και θα δείτε τη σωτηρία του Θεού. Εάν θέλετε να μάθετε, ο Θεός θα σας διδάξει, εάν θέλετε καθοδήγηση, Εκείνος θα σας οδηγήσει στην πηγή του ζωντανού νερού» Ε. Χουάιτ, Testimonies to Southern Africa, σ. 26.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Διαβάστε Ιακ. 2/β'. Ποιο είναι το μήνυμα για εκείνους που εμπιστεύονται τις αρετές της δικαιοσύνης του Χριστού για τη σωτηρία τους;
2. Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι ο Ιάκωβος μιλάει για την πίστη και τα έργα χωρίς να αναφέρεται στον Παύλο, και ότι πρέπει να τον ερμηνεύσουμε με τους δικούς του όρους. Πού βρίσκεται το λάθος σ' αυτή τη σκέψη; Γιατί είναι σημαντικό να ξέρουμε τι λένε και τα άλλα βιβλία της Αγίας Γραφής για την πίστη και τα έργα; Για την ακρίβεια, κατά τη διάρκεια της Μεταρρύθμισης, οι καθολικοί χρησιμοποιούσαν την επιστολή του Ιακώβου για να υπερασπιστούν τα πιστεύω τους έναντι των Διαμαρτυρομένων. Πώς αυτό μας δείχνει το πόσο σημαντικό είναι να στηρίζουμε το δόγμα μας με όλα τα εδάφια που έχουμε στη διάθεσή μας;
3. Λέγεται, ότι μεταξύ πίστης και έργων πρέπει να υπάρχει «ισορροπία». Έχοντας υπόψη το σημερινό μάθημα, συμφωνείτε μ' αυτή τη δήλωση;
4. Γιατί δεν βλέπουμε στην επιστολή του Ιακώβου (όπως και σε όλη την Καινή Διαθήκη) να γίνεται αναφορά στο λάθος που έκανε ο Αβραάμ με τον Ισμαήλ και στο ψέμα που είπε η Ραάβ; Τι μας δείχνει αυτό για το τι σημαίνει να έχεις καλυφθεί με τη δικαιοσύνη του Χριστού;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

